

lige og vil løse problemerne forskelligt, men det afgørende er jo også, at de nævnte funktioner dækkes, ikke hvorledes de organiseres.

For mig vil det være vigtigt, at vi i dette arbejde om forebyggelse af selvmord har værdidebatten og også familien med som ressource. Jeg mener, at det er helt grundlæggende, hvis vi skal have mulighed for at forebygge og løse disse problemer, og vi ser frem til en god og grundig debat og behandling af forslaget i udvalget.

Villy Søvndal (SF):

Ja, det er jo de svære ting, vi har fat på her sidst en fredag eftermiddag, men jeg vil godt kvittere for en, synes jeg igen, god debat, og, synes jeg, megen velvilje over for forslaget.

Jeg er såmænd ikke så bekymret for, om det munder ud i en sidste sætning om, at man så stemmer for SF's forslag.

Det kan man have forskellige grunde til at have problemer med, men jeg synes egentlig, det afgørende er, at den gode vilje er til stede.

Jeg vil først kvittere over for sundhedsministeren, der er enig i handlingsplanen, enig i prioriteringen i forslaget, og siger meget klart, at de 2,4 mio. kr. i 1999 ikke er udtømmende. Der vil komme flere penge til, men det skal overvejes i referencegruppen, hvordan man bedst sætter ind, og det synes vi alt sammen er helt fint. Det skal selvfølgelig også overvejes, hvordan man sikrer det gode samarbejde mellem staten, amterne og kommunerne.

Jeg vil også kvittere for fru Karen Klints ordførerindlæg, som jeg også synes var venligt stemt.

Der er måske et enkelt punkt, hvor vi har en anden opfattelse end nogle af ordførerne, nemlig om vores viden er god nok, eller om det er forskning eller udredning, der er behov for. Jeg synes i virkeligheden, vi ved ganske meget. Vi ved ganske meget om, hvem de udsatte grupper er: Vi ved, det er sindslidende og psykisk syge, specielt i visse perioder af deres sygdomsforløb; vi ved også, der er en overrepræsentation af syge i al almindelighed, og vi ved, der er en kolossal overrepræsentation blandt mennesker, der tidligere har forsøgt selvmord; vi ved, at tallet desværre er stigende blandt de unge, og vi ved, at der har været en tendens til, at gamle også gør det.

Det er også derfor, jeg måske synes, det ikke er helt nok – det er sagt meget fredssommeligt til fru Tove Fergo – at satse på det gode familieliv.

Selvfølge skal vi det, og vi vil gerne bidrage til at skabe det bedst mulige familieliv, der overhovedet kan skabes; men det udtrykker jo også et ensomhedsproblem, at vi har mennesker, der af forskellige grunde netop ikke har det gode familieliv at støtte sig til, men det er vi formentlig ikke uenige i.

Hr. Tom Beck fra De Konservative sagde, at nu er det nødvendigt med handling bag ordene, og det er vi meget enige i. Jeg synes i øvrigt, at talen måske gik på, at vi skulle have udredningsarbejde osv., og her er vi ikke enige. Vi synes, at der er temmelig stor viden, men at det lige præcis er handling, der trænger sig på.

Jeg tror også, hr. Tom Beck kom til at anvende det udtryk, at vi skulle passe på med offentlig omklamring. Jeg tror altså, situationen er modsat. Jeg tror, nogle af de mennesker nogle gange har syntes, at det offentlige system var så langt væk, at det ikke var til at nå, så jeg tror ikke, det er omklamring, der er problemet; jeg tror, det er afstanden, når man står med besværet. Men lad det nu ligge.

Jeg skal kvittere over for Dansk Folkeparti, der var positivt over for forslaget. Fru Birthe Skaarup spurgte, hvordan vi kan nå de udsatte gamle, og det er jo en bred diskussion – også om at sikre, at færre ældre lever i isolation. Men der er ikke nogen snuptagsløsning, og det er jo netop derfor, det, vi diskuterer i dag, er så svært.

Jeg skal kvittere over for fru Yvonne Herløv Andersen, der meget rigtigt opfattede forslaget som et forsøg på at skubbe på en proces, og sagde, at vi skal sikre, at midlerne er på næste års finanslov. Det synes jeg vi skal bruge tiden til at huske hinanden på, så vi ikke glemmer det, for vi ved jo, at der er mange ting, vi skal huske, når vi laver finanslov, men jo flere vi er til at huske på det, desto bedre.

Jeg skal også kvittere for hr. Morten Helveg Petersens, synes jeg også, venlige tilsagn og kvittere over for fru Jette Gottlieb og hr. Tom Behnke, der fremdrog punkt 3 om livsmodsun-dervisning og mestring. Hr. Tom Behnke syntes, det var problematisk, men jeg er sikker på, at en mere udtømmende forklaring på, hvad der menes med det, formentlig vil kunne berolige hr. Tom Behnke.

Jeg forstår det sådan, at regeringen vil gennemføre forslagene i handlingsplanen efter at have gennemarbejdet den i en referenceramme, og tættere kan man vist ikke komme her fredag eftermiddag på at få vedtaget et forslag.